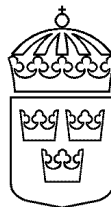


Riksdagens protokoll 1995/96:61

Fredagen den 23 februari

Protokoll
1995/96:61



Kl. 9.00 – 9.29

1 § Anmälan om kompletteringsval till EU-nämnden och arbetsmarknadsutskottet

Andre vice talmannen meddelade att på grund av uppkomna vakanser hade Centerpartiets riksdagsgrupp anmält Helena Nilsson som ledamot i EU-nämnden efter Börje Hörnlund, Karin Starrin som suppleant i EU-nämnden efter Helena Nilsson och Kjell Ericsson som suppleant i arbetsmarknadsutskottet efter Börje Hörnlund.

Andre vice talmannen förklarade valda till

ledamot i EU-nämnden
Helena Nilsson (c)

suppleant i EU-nämnden
Karin Starrin (c)

suppleant i arbetsmarknadsutskottet
Kjell Ericsson (c)

2 § Meddelande om aktuell debatt

Andre vice talmannen meddelade att på begäran av Centerpartiets riksdagsgrupp skulle aktuell debatt om regional utveckling anordnas *onsdagen den 13 mars kl. 9.00*.

Från regeringen skulle arbetsmarknadsminister Anders Sundström delta och för Centerpartiet Per-Ola Eriksson. En företrädare för varje parti skulle ha rätt att delta i debatten. Anmälan till talarlistan skulle ske *senast tisdagen den 12 mars kl. 12.00*.

Den inkomna skrivelsen hade följande lydelse:

Till talmannen

Begäran om aktuell debatt angående regional utveckling

Obalansen mellan olika delar av landet blir allt mer påtaglig. Endast 9 av 24 län ökade sitt befolkningstal under 1995. I flera av landets glesbygdsregioner minskar befolkningstalen kraftigt medan befolkning

Prot. 1995/96:61
23 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

*Svar på
interpellationer*

en ökar i storstadsområden och på universitetsorter. Denna utveckling är mycket oroande. För att trenden ska vända krävs omedelbara och offensiva insatser.

Mot denna bakgrund begär Centerpartiet att en aktuell debatt anordnas angående regional utveckling.

Stockholm den 21 februari 1996

Per-Ola Eriksson

Gruppledare

Centerpartiets riksdagsgrupp

3 § Svar på interpellation 1995/96:85 om förfalskade körkort

Anf. 1 Justitieminister LAILA FREIVALDS (s)

Fru talman! Maud Ekendahl har frågat mig vilka åtgärder jag är beredd att vidta i syfte att underlätta för polisen att bekämpa den pågående handeln med förfalskade körkort.

Bakgrunden till frågan uppges vara en omfattande handel med förfalskade körkort från framför allt Bosnien-Hercegovina och f.d. Jugoslavien. Maud Ekendahl hänvisar till det allvarliga i detta men också till det än allvarligare i att människor kör bil utan kunskaper om de mest elementära trafikreglerna. Jag delar självfallet Maud Ekendahls bedömning i detta.

Sverige tillåter att utländska körkort får användas under en viss begränsad tid i Sverige, förutsatt naturligtvis att de är giltiga i hemlandet. Bestämmelserna om utländska körkorts giltighet i Sverige har framför allt till syfte att underlätta för utländska förare att kunna vistas tillfälligt i Sverige – exempelvis under semesterresor – utan att behöva byta ut sina utländska körkort mot svenska. En utländsk turist som blir bestulen i Sverige på sitt körkort skall självklart också kunna göra en förlustanmälan hos polisen och därefter ha möjlighet att ta sig hem igen. Bestämmelserna gäller lika för alla utlänningar som vistas i Sverige utan att vara folkbokförda här.

Ett sätt att förhindra bruket av falska körkort skulle kunna vara att förbjuda utländska körkort såsom giltiga förarbevis i Sverige. Det är dock ingen framkomlig väg bl.a. av det enkla skälet att det strider dels mot Sveriges skyldigheter som EU-medlem, dels mot andra åtaganden vi har gjort i internationella konventioner. Att vi saknar möjlighet att vid poliskontroll omedelbart kontrollera en persons utländska körkorts giltighet i hemlandet är tyvärr också en oundviklig följd av att vi inte har tillgång till andra länders körkortsregister.

Sverige har dock relativt nyligen ändrat bestämmelserna om rätten till utbyte av utländska körkort. Tidigare kunde alla utländska körkort bytas ut mot ett svenskt körkort och betydande resurser lades ned för att utreda äkthet och giltighet av det utländska körkortet. Numera gäller för körkort från andra länder än EES-området att de inte gäller i Sverige om innehavaren är folkbokförd här sedan mer än ett år. Dessa körkort kan inte heller – med undantag av körkort utfärdade i Schweiz och Japan – bytas ut mot svenska körkort. I dag måste således en per-

son som innehar ett utländskt körkort och som varit folkbokförd i Sverige mer än ett år bevisa sin lämplighet och kompetens som bilförare genom att avlägga svenskt förarprov.

Att det är straffbart att bruka ett falskt körkort är en självklarhet. Som jag nyss sade gäller dock ett i hemlandet giltigt körkort i Sverige för den som inte är folkbokförd här. Asylsökande kan inte folkbokföras i Sverige, eftersom det inte kan anses att de vistas stadigvarande här innan de fått ett permanent uppehållstillstånd. Som vi alla vet kan utredningarna i asylärenden pågå under en relativt lång tid. Möjligen har vi här en förklaring till att det trots allt finns en "marknad" för falska utländska körkort. Att förkorta handläggningstiden i asylärenden är angeläget från en rad olika utgångspunkter, inte minst humanitära. Kortare handläggningstider skulle bl.a. också kunna leda till att den period under vilken det är tillåtet att köra med utländskt körkort avsevärt förkortas.

Som Maud Ekendahl säkert förstår kan jag inte uttala mig om eller ha åsikter om hur domstolar värderar bevisning i enskilda fall. Jag tänker därför inte kommentera hennes uppgifter om att polisens utredningsarbete går trögt på grund av bevisvårigheter.

Anf. 2 MAUD EKENDAHL (m)

Fru talman! Jag vill börja med att tacka justitieminister Laila Freivalds för svaret. Min fråga till justitieministern angående förfalskade jugoslaviska körkort är en mycket angelägen sak, som berör polisen, åklagarna, tingsrätterna och inte minst de svenska invånarna.

Det handlar om att flyktingar och invandrare erbjuds möjligheten att köpa förfalskade handlingar till ett rimligt pris. Man köper ett körkort utan att ha några som helst trafikkompetenser. I priset ingår även en historieberättelse, för att föraren inte skall avslöja brottet om polisen tar fast vederbörande i en kontroll.

Körkortet trycks upp här i Sverige. Under hösten 1994 avslöjades ett tryckeri i Sala. Tryckaren erkände tillverkning av ca 5 000 körkorts-handlingar. Den rätta siffran är säkert ca 10 000 handlingar, enligt utredare. Det finns med stor sannolikhet ytterligare 4–6 stycken tryckerier här i Sverige som ägnar sig åt den här typen av verksamhet.

Endast ett fåtal personer har ställts inför rätta, och domarna har i de flesta fallen resulterat i högst 2 500 kr i böter för olovlig körning eller ett frikännande. Eftersom tingsrätternas domar är milda verkar det som om åklagarna anser att det inte är så stor mening med att arbeta med de här fallen. Själv anser jag att den som har ett tillfälligt uppehållstillstånd och skaffar sig ett förfalskat körkort skall utvisas ur landet. Vad anser justitieministern?

Mellan 70 och 85 % av de körkort som har kontrollerats har visat sig vara förfalskade eller stulna. Man har ändrat namnuppgift och foto. Från polishåll uppskattar man att minst 20 000 upp till 50 000 falska handlingar just nu är i omlopp.

Dessutom finns det klara indikationer på en inriktning att skaffa sig ett EU-körkort. Har man väl en sådan handling i handen är ordningen den, att EU-körkortet automatiskt byts ut mot ett svenskt körkort.

Prot. 1995/96:61
23 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Prot. 1995/96:61
23 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Att komma till rätta med dessa förfälskade handlingar är bara ett första led när det gäller icke lagliga gärningar. Bakom ridån uppenbarar sig andra saker, nämligen narkotika och vapensmuggling. Jag anser att vi politiker måste få upp ögonen och våga ta tag i den ohyggliga verksamhet som pågår.

Är justitieministern beredd att vidta några åtgärder?

Svaret som jag tidigare har erhållit av justitieministern belyser inte alls min frågeställning. Självklart känns det ledsamt, fru talman, och därför tvingas jag fråga varför jag inte har fått svar på min fråga.

Anf. 3 Justitieminister LAILA FREIVALDS (s)

Fru talman! Jag måste säga att jag är en aning förvånad. Mitt svar grundade sig på den utredning som Rikspolisstyrelsen har gjort i den här frågan. Den heter *Asylsökandes bil- och körkortsinnehav, m.m.* Det är Rikspolisstyrelsens rapport 1995:6, en kartläggning av problem jämte förslag till åtgärder.

Detta tror jag är den grundligaste genomgång som polisen har gjort när det gäller den här typen av frågor och angränsande frågor. Det är en ganska gedigen genomgång av hela problematiken. Den är ganska komplicerad och innehåller många olika områden.

Den här rapporten innehåller förslag till åtgärder. I någon utsträckning har de att göra med det arbete som bedrivs inom regeringskansliet, framför allt inom Kommunikationsdepartementet och Finansdepartementet. Merparten av förslagen riktar sig till polismyndigheterna själva: att effektivisera sitt arbetssätt, hitta nya metoder, utnyttja de medel som finns på olika sätt för att komma till rätta med problemet.

Jag föreslår att Maud Ekendahl studerar rapporten, och om mitt svar inte var till fyllest hoppas jag att Rikspolisstyrelsens svar är det.

Anf. 4 MAUD EKENDAHL (m)

Fru talman! Den rapport som justitieministern talar om tar ju ändå inte upp det problem som jag belyser i dag. Med tanke på att justitieministern tydligen inte har givit sig möjlighet att tränga in i problemet vill jag överlämna två PM, en från Polismyndigheten i Malmö som är daterad den 8 februari 1996 och en från en utredare som just nu arbetar med förfälskade körkort och som har arbetat med härvan med Salatruckiet.

Jag vill betona att polisen inte känner att den har stöd i detta arbete, men det är precis det den behöver. Det stöd det här handlar om är naturligtvis pengar, justitieministern, och jag vet att det är svårt att be om pengar hur som helst. Min fråga är: Kan man inte tänka sig att ta ur den allmänna arvsfonden och starta ett stort riktat utredningsprojekt för att man skall kunna sätta in riktigt kraftfulla åtgärder? Det gäller ju att få stopp på den här verksamheten innan det går för långt. Då kanske det är helt omöjligt.

Justitieministern glömde också svara på min andra fråga. Om man har skaffat sig falska handlingar och har tillfälligt uppehållstillstånd, är det då inte rimligt att man skall utvisas från landet?

Anf. 5 Justitieminister LAILA FREIVALDS (s)

Fru talman! Jag tackar Maud Ekendahl för de ytterligare PM som tillsammans med Rikspolisstyrelsens rapport belyser detta. Det finns ytterligare PM av detta slag som har producerats av polismyndigheterna i landet. Polismyndigheterna arbetar ju med den här problematiken.

Påståendet att polisen inte skulle känna något stöd kändes först något förvirrande, men sedan fick jag ju klart för mig vad Maud Ekendahl syftade på, nämligen ekonomiskt stöd. Nu är det så, Maud Ekendahl, att polisen numera inte får öronmärkta pengar utan ramanslag. Det är polisen som prioriterar och använder sina resurser på det sätt man bedömer är bäst.

Det som alltid förvånar mig när moderater talar om frågor som har med polisen att göra är att de alltid inskränker sig till att tala om nya pengar. Allmänna arvsfonden var ett nytt initiativ i den vägen. Aldrig hör jag något intresse för frågeställningen om hur polisen använder sina resurser. Det tycker jag är en mycket väsentligare fråga, och den arbetar jag med.

I övrigt tror jag att polisen känner det stöd den behöver ha i form av att man tar del av dess erfarenheter och dess förslag till t.ex. lagändringar. När det gäller den här frågan har vare sig någon av de polismyndigheter vars PM Maud Ekendahl överlämnat till mig eller Rikspolisstyrelsen i sin rapport föreslagit några lagändringar som inte redan ingår i ett pågående lagstiftningsarbete.

Vad gäller frågan om utvisning tror jag att Maud Ekendahl känner till att de reglerna ändrades ganska nyligen, vilket innebar en skärpning. Därutöver är det inte nu aktuellt att skärpa reglerna för utvisning. De är, skulle jag dessutom vilja tillägga, mycket stränga.

Anf. 6 MAUD EKENDAHL (m)

Fru talman! Tydligt är vi inte överens här, men jag känner starkt för den här frågan.

Det är inte bara de förfälskade handlingarna det handlar om. Det handlar om att man när man använder ett körkort och inte har trafik-kunskaper utsätter andra människor för fara. Vi vet ju hur folk kör på cykelbanor, mot rödljus m.m., och det är ju därför den här saken har uppenbarats sig: Man undrade varför det var så många människor från just f.d. Jugoslavien som körde på ett sådant sätt.

Jag tycker att det är ledsamt att justitieministern anklagar mig som moderat för att Moderaterna hela tiden bara vill ha nya pengar. Vi har inte alls samma förslag på hur vi skall gå till väga, men givetvis vill vi ha ett starkt rättssamhälle, och därför prioriterar vi polisen och dess verksamhet i allra högsta grad. Jag vet att de medel som polisen kan få är begränsade, och därför hade jag själv hittat på att man skulle kunna rikta ett bidrag från Allmänna arvsfonden. Men eftersom justitieministern tydligen inte vill tillmötesgå mig får jag väl återkomma i en motion till hösten.

Prot. 1995/96:61

23 februari

*Svar på
interpellationer*

Prot. 1995/96:61
23 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Anf. 7 Justitieminister LAILA FREIVALDS (s)

Fru talman! Det här är mycket allvarliga frågor och de upptar en hel del polisarbete i vårt land. Jag tror inte att polisen är hjälpt av att vi här i kammaren står och uttrycker vår *känsla*. Det avgörande är vilket konkret arbete vi är beredda att göra. Det konkreta arbetet när det gäller lagstiftning pågår inom regeringskansliet och företrädesvis inom andra departement än mitt. I övrigt pågår det konkreta arbetet hos polisen, och jag är övertygad om att den gör ett mycket gott arbete. Våra känslor hjälper den knappast, däremot konkret stöd.

Överläggningen var härmed avslutad.

4 § Svar på interpellation 1995/96:67 om produktionshöjande hormoner

Anf. 8 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)

Fru talman! Ann-Kristine Johansson har frågat mig vad jag tänker göra för att förhindra att Sverige tvingas släppa på sitt importförbud mot livsmedel som producerats med hjälp av produktionshöjande hormoner.

Den svenska uppfattningen i fråga om hormoner i samband med djuruppfödning är att dessa endast skall användas om det är nödvändigt för att förebygga, påvisa eller bota sjukdomar eller sjukdomssymtom. Detta har både jag och andra svenska representanter framfört i olika EU-forum under det dryga år som Sverige varit medlem i gemenskapen. I det närmaste samtliga medlemsländer delar också vår uppfattning när det gäller användningen av hormoner.

Regeringen intar en entydigt negativ hållning till användningen av hormoner i tillväxtbefrämjande syfte inom animalieproduktionen. Vår uppfattning baserar sig på såväl vetenskapliga som etiska grunder. Vid ministerrådsmötet i juni 1995 redovisade jag vår inställning och konstaterade då bl.a. att den forskning som hittills har bedrivits i fråga om användningen av hormoner i alltför hög grad varit inriktad på att dokumentera de tillväxtbefrämjande effekterna, medan däremot de eventuella bieffekterna inte tillräckligt har studerats.

Detta bekräftades också vid den s.k. Hormonkonferensen som på initiativ av kommissionären Franz Fischler genomfördes i Bryssel i månadsskiftet november–december 1995. I konferensrapporten konstaterades bl.a. att en orsak till att bedömningen av riskerna försvåras är att en stor del av den dokumentation som föreligger i fråga om olika fysiologiska effekter framtagits av kommersiella firmor i samband med godkännande av substanserna och alltså är konfidentiell.

En av slutsatserna som vetenskapsmännen vid konferensen enades om är att användning av någon av de tre naturliga hormonerna alternativt de två syntetiska hormonerna inte visat sig innebära några risker för folkhälsan. Som lekman är det naturligtvis svårt att ifrågasätta vad vetenskapsmännen på området anser, men i likhet med Ann-Kristine

Johansson anser jag att det saknas bevis för att hormonerna på lång sikt inte skulle kunna innebära risker för folkhälsan.

En annan slutsats som drogs vid konferensen var att uppgifter till stor del saknas dels angående hormonernas inverkan på djurens hälsotillstånd och välbefinnande, dels angående vilka eventuella effekter som utsöndrade hormoner kan ha på miljön. Detta påpekade jag vid ministerrådsmötet i juni 1995 efter samråd med svensk sakkunskap på området. Vi ställer oss också helhjärtat bakom de förslag till ytterligare undersökningar gällande bl.a. dessa områden som återges i rapporten från den s.k. Hormonkonferensen.

I enlighet med GATT-avtalet har nu USA begärt konsultationer med EU, då man anser att gemenskapens förbud mot import av kött som producerats med hjälp av hormoner strider mot ingångna handelsavtal och att förbudet inte vilar på vetenskaplig grund. Kan inte parterna enas kommer frågan att prövas av WTO. Jag kommer att med all kraft arbeta för att det nuvarande importförbudet skall bestå.

Anf. 9 ANN-KRISTINE JOHANSSON (s)

Fru talman! Jag tackar jordbruksministern för svaret.

Det är bra att vi i Sverige och EU är överens i den här frågan om att förbudet skall fortsätta gälla. Det här är viktigt både för oss svenska konsumenter och för svenska producenter. Som konsument vill man ju veta vad man äter och hur djuren är uppfödda, dels från djurskyddssynpunkt, dels från folkhälsosynpunkt och dels ur ett etiskt perspektiv.

Vi vill inte ha kött som är producerat under dåliga förhållanden eller från djur som är uppfödda med sådana här otillåtna preparat, som vi säger i Sverige, t.ex. hormoner och antibiotika.

Jag har funderat mycket över hur etiskt försvarbart det är att driva avkastningen på mjölkkor med hormonet BST eller öka tillväxten på köttdjur med hormonerna. Hur långt kan vi driva våra djur ur etisk synpunkt?

Det är bra att EU i likhet med Sverige tycker att detta är väldigt viktigt och vill ha kvar förbudet. Sedan får vi se vad som händer, som jordbruksministern sade, med USA och WTO framöver. Vad kan Sverige göra om WTO säger att förbudet strider mot handelsavtalet, att vi måste släppa på det och att vi skall tillåta import av kött behandlat med hormoner?

Anf. 10 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)

Fru talman! Jag blev glatt överraskad när vi hade denna diskussion vid ministerrådets möte i december. Det var egentligen bara ett land – det var Storbritannien – som inte delade uppfattningen att samtliga EU-länder och EU-kommissionären skall driva frågan om ett fortsatt importförbud och därmed också frågan om förbud för EU:s bönder att själva använda dessa hormoner. Det förvånade mig, men jag blev som sagt var mycket glad över det.

Jag har under den korta tid som Sverige har varit medlem i EU kunnat notera en viss attitydförändring vad gäller frågor som har med djurens välbefinnande att göra. Den segdragna frågan om transportti-

Prot. 1995/96:61
23 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Prot. 1995/96:61
23 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

dernas längd är ett exempel på att man trots att man från början tittade litet nedlåtande på Sverige och undrade vad det var för någonting vi ville till slut kunde ena sig om en skärpning. På måndag och tisdag skall vi diskutera kalvuppfödning. Det är också en fråga som Sverige har drivit. Vi kan nu förmodligen få ett beslut som går i en för Sverige positiv riktning.

Om det skulle bli så att vi faller i en GATT-panel – det är inte säkert att det blir så – är det klart att EU kan ha kvar förbudet, men då får man ge USA någonting annat i stället. Det har många ministrar givit uttryck för.

Anf. 11 ANN-KRISTINE JOHANSSON (s)

Fru talman! Frågorna om märkning och hormonbehandlat kött diskuteras väl en del. Men jag funderar på om vi som konsumenter kan lära oss allt som gäller märkning. Det är så mycket som märks med olika saker, så det bästa är ju om vi kan behålla förbudet.

Som jordbruksministern redovisar i svaret utifrån hormonkonferensen är en av de slutsatser som dragits av vetenskapsmännen att det är osannolikt att det finns någon risk för folkhälsan när det gäller de tre naturliga hormonerna och de två syntetiska. Samtidigt skrämmer det mig. Forskarna är ju inte riktigt överens. Det har tydligen inte heller forskats tillräckligt mycket om vad som händer dels med folkhälsan, dels med barnen som är uppfödda på kött från djur som är behandlade med hormoner.

Jag tror också, som jordbruksministern sade, att det är farligt att dokumentationen är konfidentiell. Vi måste få reda på slutsatserna av vad som händer. Jag funderar på vad jordbruksministern kan göra för att det skall forskas mer och tas fram fler resultat om hormoner.

Anf. 12 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)

Fru talman! När det gäller märkning har jag sagt att frågan inte är aktuell nu. Om vi skulle börja diskutera märkning av köttet skulle vi ge en signal om att vi förmodligen förlorar i panelen, och då måste vi ta emot köttet. Vår ståndpunkt är att vi inte skall förlora i panelen. Skulle vi mot förmodan göra det skall vi ändå inte ta emot köttet. Då är det inte aktuellt med någon märkning. Märkning har vi försökt med på en del andra områden, t.ex. ursprungsmärkning. Det är inte särskilt framgångsrikt och populärt i EU-kretsar att märka på det sättet.

När det gäller den eventuella farligheten vill jag säga att FN:s organ, Codex Alimentarius, konstigt nog har godkänt de s.k. naturliga hormonerna. Det har berättats mycket om hur det gick till. Sättet på vilket den omröstningen gick till är vi inte särskilt nöjda med. Det var dels metoderna i förarbetet som vi inte gillade, dels att det var en hemlig omröstning. Man vet inte vem som röstade hur. Men nu är vi där. Då är det skönt att EU ändå har denna kraftiga majoritet för ett fortsatt förbud i EU och ett fortsatt importförbud.

Jag kan också tillägga, fru talman, att det finns en del nyare rön som inte har varit godkända eller som det inte har varit tillåtet att föra fram på hormonkonferensen. De rönen kommer säkert att diskuteras mera.

De tyder på litet andra saker än det som framfördes på konferensen, men tiden är väl inte mogen för att man skall diskutera dem i en sådan grupp.

Anf. 13 ANN-KRISTINE JOHANSSON (s)

Fru talman! Det är bra att vi, som jordbruksministern säger, vidhåller vår ståndpunkt att förbudet skall gälla framöver även om GATT säger att det inte skall vara så.

EU:s ståndpunkt är att förbudet gäller. Men vi vet att det florerar en mängd otillåtna preparat – hormoner – i EU-länderna ändå, såvitt jag förstår i bl.a. Belgien och Holland. Hur kommer vi till rätta med denna illegala användning inom EU? Det sker ju en omfattande kontroll, provtagning och analys på slakterier och på levande djur i alla EU-länder, men det har inte hjälpt. Vi har inte upptäckt någonting i Sverige ännu, vare sig i produktion eller importerat kött. Men vad kan vi göra för att minska den illegala användning av hormoner som finns i andra länder?

Anf. 14 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)

Fru talman! Vi har haft förbud, men jag håller med Ann-Kristin Johansson om att hormoner har förekommit illegalt. Det har t.ex. lett till att en veterinär i Belgien mördades av det som man brukar beteckna som hormonmaffian. Man tror att det är den som ligger bakom.

Man kan göra saker på det nationella planet, t.ex. hålla efter, kontrollera och vara väldigt strikt i sin tillämpning. Man kan skapa opinion mot hormonanvändning så att konsumenterna inte vill ha sådant kött även om det skulle komma in i landet.

Jag tror att det är Anita Gradin som har ansvar för denna fråga, för hon har ju hand om frågorna om fusk i övrigt, men jag sätter ett litet frågetecken i kanten. Men någon i kommissionen har ju ansvar för denna fråga. Den opinion som finns i ministerrådet och ute bland människorna sätter ett särskilt tryck på kommissionen att skärpa sig när det gäller kontrollen och efterlevnaden.

Överläggningen var härmed avslutad.

5 § Hänvisning av ärende till utskott

Föredrogs och hänvisades

Motion

1995/96:Sf20 till socialförsäkringsutskottet

6 § Bordläggning

Anmälades och bordlades

Proposition

1995/96:38 Länsindelningen i Skåne och Västsverige m.m.

Prot. 1995/96:61
23 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Prot. 1995/96:61
23 februari

7 § Anmälan om interpellation

Anmälades att följande interpellation framställdes

den 22 februari

1995/96:94 av *Siw Persson* (fp) till socialministern
Kontroll av tandvårdsmaterial

Interpellationen redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 5 mars.

8 § Anmälan om skriftliga frågor

Anmälades att följande skriftliga frågor framställdes

den 22 februari

1995/96:302 av *Maggi Mikaelsson* (v) till miljöministern
Skogsvårdslagen

1995/96:303 av *Rigmor Ahlstedt* (c) till civilministern
Förbudet mot alkoholreklam

Frågorna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 5 mars.

9 § Kammaren åtskildes kl. 9.29.

Förhandlingarna leddes av andre vice talmannen.

Vid protokollet

LISBETH HANSING ENGSTRÖM

/Barbro Nordström

Prot. 1995/96:61
23 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Innehållsförteckning

1 § Anmälan om kompletteringsval till EU-nämnden och arbetsmarknadsutskottet	1
2 § Meddelande om aktuell debatt	1
3 § Svar på interpellation 1995/96:85 om förfalskade körkort.....	2
Anf. 1 Justitieminister LAILA FREIVALDS (s).....	2
Anf. 2 MAUD EKENDAHL (m)	3
Anf. 3 Justitieminister LAILA FREIVALDS (s).....	4
Anf. 4 MAUD EKENDAHL (m)	4
Anf. 5 Justitieminister LAILA FREIVALDS (s).....	5
Anf. 6 MAUD EKENDAHL (m)	5
Anf. 7 Justitieminister LAILA FREIVALDS (s).....	6
4 § Svar på interpellation 1995/96:67 om produktionshøjande hormoner	6
Anf. 8 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)	6
Anf. 9 ANN-KRISTINE JOHANSSON (s)	7
Anf. 10 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s) ...	7
Anf. 11 ANN-KRISTINE JOHANSSON (s)	8
Anf. 12 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s) ...	8
Anf. 13 ANN-KRISTINE JOHANSSON (s)	9
Anf. 14 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s) ...	9
5 § Hänvisning av ärende till utskott	9
6 § Bordläggning	9
7 § Anmälan om interpellation	10
1995/96:94 av Siw Persson (fp) till socialministern	10
Kontroll av tandvårdsmaterial.....	10
8 § Anmälan om skriftliga frågor.....	10
1995/96:302 av Maggi Mikaelsson (v) till miljöministern.....	10
Skogsvårdslagen.....	10
1995/96:303 av Rigmor Ahlstedt (c) till civilministern.....	10
Förbudet mot alkoholreklam.....	10
9 § Kammaren åtskildes kl. 9.29.	10